

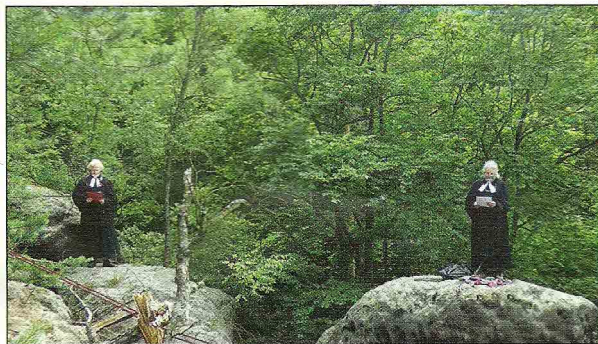
AKTUALITA: BOHOSLUŽBY VE SKALÁCH

Bohoslužeb ve skalách na Vyhlídkách u Romanova se počátkem července zúčastnilo téměř 60 lidí všech věkových vrstev - od malých dětí až po dámu, kterou její děti dovezly na vozíku. Přijelo i několik lidí z Německa.

Téma bohoslužby bylo věnováno 500. výročí světové reformace a osobnosti Martina Luthera. Ten svým činem, když zveřejnil svých 95 tezí zaměřených proti odpustkům v říjnu 1517, rozpoutal zápas o podobu křesťanské církve.

Letošních bohoslužeb se jako kazatel zúčastnil farář evangelického luterského sboru Gruna – Seidnitz z Drážďan – Michael Führer. Připomněl, že letos probíhá v Německu, v souvislosti s tímto výročím, řada akcí. Se svou manželkou se nedávno zúčastnil Kirchentagu (sejití evangeliků z celého Německa) v saském Wittenbergu, kde Luther přednášel na universitě. Sešlo se tam 120 tisíc lidí. Zdůraznil, že zde u Mšena se nás tolik nesešlo, ale vytvořili jsme dobrou společnost.

Ve svém kázání připomněl, že kdo mluví o reformaci a Lutherovi, musí v té souvislosti zmínit jméno velkého Čecha Jana Husa. Zdůraznil, že nejde nyní o popisování dějin, ale o přemýšlení, proč je reformace dodnes důležitá. Uvedl, že v průběhu dějin církev udělala i mnoho zlého a křesťanské víry bylo zneužíváno ke zvětšení moci a bohatství. A také církev vytvářela tradici, která neodpovídá biblické zvěsti. „Být evangelický a reformační znamená tedy: mám svobodu a dokonce povinnost prověřovat všechno z církevní tradice a také církevní

u učení. A odložit to, co není biblické“, řekl. Rovněž zdůraznil, že náš vztah k Bohu nepotřebuje církev jako prostředníka. Evangeličtí křesťané vycházejí z toho, že máme „přímou linku“ k Bohu. „Protestantská církev vede ke svobodě Božích dětí. – Ano, Boží děti jsou závislé na Bohu. Ale to je tisíckrát lepší, než být závislý na politicích nebo církevních hodnostářích“, zdůraznil.

Mšenský evangelický farář Michal Šimek přítomným připomněl vztah Martina Luthera k českým zemím. Duchovní i laici považovali Luthera za pokračovatele úsilí Jana Husa o reformu církve. Při disputaci v Lipsku, v červenci 1519, označil Luthera za českého kacíře jeho odpůrce Johann Mayr Eck.

Dokončení na str. 2

Dokončení ze str. 1

Luther se v Lipsku k Janu Husovi přihlásil. Ještě v létě 1519 probošt Karlovy koleje M. Václav Rožďalovský poslal M. Lutherovi opis Husova spisu „O církví“. Když byly v roce 1537 ve Wittenbergu vydány Husovy dopisy, charakterizoval Luther Husa takto: „Jestliže tento muž nebyl ušlechtilý, silný a neohrožený mučedník a vyznavač Kristův, pak zajisté bude nesnadno dojít spasení.“

„S Lutherem vstoupili do přímého kontaktu představitelé reformačních církví v Čechách - utrakvisté a Jednota bratrská. Byly zde velmi záhy překládány a vydávány Lutherovy spisy. Do Wittenbergu, kde Luther na universitě přednášel, jezdili studovat mladí Češi,“ připomněl M. Šimek.

Několik příkladů – budoucí právník Burián Sobek z Kornic se během svých studií ve Wittenbergu stal Lutherovým přítelem. V roce 1520 přeložil a nechal v Praze vydat jeho knihu o Křesťanské svobodě. Člen Jednoty bratrské - Oldřich Velenský z Mnichova vydal ve své tiskárně v Bělé pod Bezdězem, v roce 1522 Lutherův výklad o Antikristu. Teologové Jednoty bratrské i utrakvisté udržovali s Lutherem osobní kontakty, hovořili s ním a psali si. Luther podporoval jejich úsilí, aby jejich církve zůstaly nezávislé na Římu.

Šimek také připomněl zápas o svobodu svědomí. Německé protestantské církve byly po Lutherově smrti úspěšné v zápase o svobodu svědomí. Naproti tomu protestanté v Čechách a na Moravě v 17. století - po Třicetileté válce a Vestfálském míru - nemohli svou víru svobodně vyznávat. Pro české katolíky byl Luther kacíř a nepřítel. K zásadnímu obratu došlo až po několika staletích. Na Druhém vatikánském koncilu, v roce 1965, byl zásluhou pražského arcibiskupa a kardinála Josefa Berana, přijat dokument o svobodě svědomí. Josef Beran řekl, že Římskokatolická církev v jeho vlasti trpí – bylo to v době komunistického režimu. Pravděpodobně jako následek činů proti svobodě svědomí v minulosti, které se staly v jejím jménu: upálení kněze Jana Husa v 15. století a rekatolizace v Čechách v 17. století podle principu „Cuius regio – eius religio“.

V roce 1983, 500 let po Lutherově narození - papež Jan Pavel II. podpořil snahu katolicko-luteránské komise o společné studium osobnosti tohoto reformačního teologa. Luther i z katolické strany začal být pokládán za svědka evangelia, učitele víry a hlasatele duchovní obnovy. Zprávu o tom přinesl i tehdejší český katolický samizdat - Teologické texty.

Michal Šimek